

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 8Sžk/33/2019
Identifikačné číslo spisu: 3018200147
Dátum vydania rozhodnutia: 30.04.2020
Meno a priezvisko: JUDr. Jaroslava Fúrová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2020:3018200147.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jaroslavy Fúrovej a členov senátu Mgr. Petra Melichera a JUDr. Eriky Šobichovej, v právnej veci žalobcu: G. Č., U. XX. C. XXXX, F. R. D. Č.. N.. XXX, XXX XX D.é, právne zastúpeného Mgr. Jozefom Gáplovským, advokátom so sídlom kancelárie Centrum II 88, 018 11 Dubnica nad Váhom, proti žalovanému: Generálnemu riaditeľovi Zboru väzenskej a justičnej stráže, so sídlom Šagátova 1, 821 08 Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. GR ZVJS-95-2/14-2018 z 15. februára 2018 a o kasačnej sťažnosti žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Trenčíne č. k. 11S/51/2018-30 z 23. apríla 2019, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky kasačnú sťažnosť z a m i e t a .

Účastníkom právo na náhradu trov kasačného konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

O d ô v o d n e n i e

1. Krajský súd v Trenčíne (ďalej len „správny súd“) rozsudkom č. k. 11S/51/2018-30 z 23. apríla 2019 podľa ust. § 190 zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok (ďalej len „S.s.p.“) zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. GR ZVJS-95-2/14-2018 z 15. februára 2018, ktorým bolo zamietnuté odvolanie žalobcu a bol potvrdený personálny rozkaz z 26. októbra 2016, ktorým bol žalobca podľa § 46 ods. 1 písm. a) zákona č. 73/1998 Z. z. o štátnej službe príslušníkov Policajného zboru, Slovenskej informačnej služby, Zboru väzenskej a justičnej stráže Slovenskej republiky a Železničnej polície (ďalej len „zákon č. 73/1998 Z. z.“) dňom 26. októbra 2016 dočasne pozbavený výkonu štátnej služby na tom základe, že 3. októbra 2016 v čase o 9.37 hod. použil žalobca spolu s D.. G. V. donucovacie prostriedky hmaty, chvaty a úder sebaobrany podľa § 33 ods. 1 písm. a) zákona č. 4/2001 Z. z. o Zbore väzenskej a justičnej stráže (ďalej len „zákon č. 4/2001 Z. z.“) voči odsúdenému L. I.; dôvodom použitia donucovacích prostriedkov mala byť podľa Záznamu o použití donucovacieho prostriedku skutočnosť, že odsúdený L. I. sa voči personálu správal agresívne, vulgárne a napadol príslušníka zboru; v snahe predviesť odsúdeného do kompenzačnej miestnosti za

použitia uvedených hmatov a chmatov odsúdený, žalobca a D.. G. V. spadli na zem, pričom si odsúdený udrel hlavu o zem, následkom čoho upadol do bezvedomia a po bezprostrednom ošetrení a stabilizovaní bol hospitalizovaný vo Fakultnej nemocnici v Trenčíne; následne došlo k prešetrovaniu použitia donucovacích prostriedkov a na základe tohto posúdenia vzniklo dôvodné podozrenie, že použitie donucovacích prostriedkov nebolo realizované v súlade so zákonom č. 73/1998 Z. z..

2. V odôvodnení rozsudku správny súd skonštatoval, že vydaniu preskúmaného rozhodnutia žalovaného predchádzalo pôvodné rozhodnutie žalovaného č. GR ZVJS-312-3/14-2016 z 2. januára 2017, ktorým žalovaný zamietol odvolanie žalobcu a potvrdil Personálny rozkaz riaditeľa Ústavu na výkon trestu odňatia slobody a Ústavu na výkon väzby Ilava č. 364 z 26. októbra 2016, ktorým bol žalobca podľa § 46 ods. 1 písm. a) zákona 73/1998 Z. z. dňom 26. októbra 2016 dočasne pozbavený výkonu štátnej služby. Žalobca rozhodnutie žalovaného z 2. januára 2017 napadol žalobou na Krajskom súde v Trenčíne, ktorý rozsudkom sp. zn. 13S/3/2017 z 28. júna 2017 rozhodnutie žalovaného z 2. januára 2017 zrušil a vrátil mu vec na ďalšie konanie z dôvodu, že skutkový stav ustálený žalovaným nemá oporu v administratívnom spise, keď zistil, že správne orgány opreli svoje rozhodnutie o skutočnosti, ktoré nevyplývajú z obsahu administratívneho spisu. Malo sa jednať o skutočnosti zaznamenané na CD nosiči, na ktorej nahrávke bolo vidieť trikrát nohu príslušníka, z čoho bolo vyvedené, že sa jedná o kopy do objektu na podlahe. Samotný CD nosič však nebol založený v administratívnom spise a skutočnosti, ktoré boli na ňom zaznamenané neboli uvedené v záznamoch vyhotovených žalobcom a D.. G. V. a nevyplývajú ani z iných dôkazov, ktoré tvorili obsah administratívneho spisu.

3. Správny súd skonštatoval, že medzi účastníkmi nebolo sporné, že žalobca bol zaradený v stálej štátnej službe vo funkcii referent režimu úseku režimovej činnosti oddelenia výkonu trestu odňatia slobody Ústavu na výkon trestu odňatia slobody a Ústavu na výkon väzby Ilava, pričom v službe 3. októbra 2016 v čase o 9.37 hod. použil žalobca spoločne s D.. G. V. donucovacie prostriedky voči odsúdenému L. I.. V Zázname o ich použití z 3. októbra 2016 žalobca tieto prostriedky označil ako hmaty, chvaty a údery podľa § 33 ods. 1 písm. a) zákona č. 4/2001 Z. z.. Na kamerovom systéme ústavu je zaznamenaný priebeh udalostí, ktoré predchádzali tomuto použitiu donucovacích prostriedkov, ale nie je na nich zachytený priebeh samotného incidentu, je však vidno (z priestoru, ktorý nie je monitorovaný) trikrát za sebou nohu príslušníka, a to spôsobom, ktorý vyvoláva dojem, že kope do objektu umiestneného na podlahe. Medzi účastníkmi taktiež nie je sporné, že odsúdenému L. I. nastal po použití donucovacích prostriedkov závažný zdravotný následok, v dôsledku ktorého mu bol aj prerušený výkon trestu odňatia slobody. Na pojednávaní pred správnym súdom právny zástupca žalobcu a zástupca žalovaného zhodne uviedli, že pred uplynutím doby 6 mesiacov od dočasného pozbavenia výkonu štátnej služby bol žalobca prepustený zo služobného pomeru, a to personálnym rozkazom z 25. apríla 2017, ktorý bol v tento deň žalobcovi aj doručený.

4. Správny súd vyvodil, že správne orgány, ktoré rozhodovali vo veci dočasného pozbavenia výkonu štátnej služby opreli svoje skutkové a následne aj právne závery o skutočnosti, ktoré sú zrejmé zo záznamu z kamerového systému umiestneného v ústave. Dej pred samotným incidentom bol vyhodnotený tak, že odsúdený L. I. pôsobil pokojne, na zázname nie je vidno žiadne agresívne prejavy a ani prudké pohyby. Po vstupe do priestorov I. sektoru mal žalobca bez zjavného dôvodu rukami odsúdeného vtlačiť späť do priestoru, z ktorého vychádzal a ktorý nie je v dosahu kamier. Dôvod pokynu pre zotrvanie v tomto priestore nie je zrejmý, v dosahu kamery sa iné osoby nenachádzajú, pričom správne orgány dospeli k podozreniu, že odsúdený bol do tohto priestoru (bez dosahu kamier) vtlačený úmyselne. Ďalej má byť na zázname vidno trikrát za sebou nohu príslušníka, a to spôsobom, ktorý vyvoláva dojem, že kope do objektu umiestneného na podlahe. Obsah kamerového systému vyvolal podozrenie, že odsúdený L. I. bol príslušníkmi zámerne umiestnený do priestoru, ktorý nie je v dosahu kamerového systému s cieľom fyzického útoku, a že tento útok bol realizovaný aj kopmi, čo je v rozpore s obsahom záznamu o použití donucovacích prostriedkov, kde bol zaznamenaný len hmat, chvat a úder. Na rozdiel od predchádzajúceho zrušeného rozhodnutia z 2. januára 2017, pri ktorého súdnom prieskume správny súd nedisponoval rozhodujúcim dôkazným prostriedkom - kamerovým záznamom, v predjednanom prípade bolo zistené, že žalovaný uvedený dôkazný prostriedok zabezpečil do

administratívneho spisu, o ktorej skutočnosti bol žalobca písomne upovedomený v záujme realizácie jeho práva na obhajobu. Z uvedeného je zrejmé, že správne orgány v ďalšom konaní opreli svoje rozhodnutie o skutočnosti, ktoré už vyplývajú z obsahu spisového materiálu, ktorého súčasťou bol aj CD nosič s kamerovým záznamom, na ktorom je vidno trikrát nohu príslušníka, pričom z tohto pohybu bolo dovedené, že by mohlo ísť o kopy do objektu na podlahe. Takéto zistenie sa spomína aj v pokyne pre vydanie rozhodnutia o dočasnom pozbavení žalobcu výkonu stálej štátnej služby. Na základe uvedeného dospel správny súd k záveru, že správne orgány odstránili dôvod, pre ktorý bolo skoršie rozhodnutie žalovaného zrušené, vďaka čomu skutkový stav ustálený správnymi orgánmi má oporu v obsahu administratívneho spisu a súčasne dôkazná situácia reprezentovaná obsahom administratívneho spisu umožnila správne mu súdu splniť si svoju základnú úlohu a preveriť zákonnosť konania žalobcu. Správny súd tak mal k dispozícii všetky potrebné dôkazy umožňujúce preskúmať, či v dôsledku tvrdených kopov možno počínanie žalobcu vyhodnotiť ako neprimerané použitie sily zakladajúce nezákonnosť jeho služobného zákroku. Po oboznámení sa s obsahom kamerového záznamu správny súd konštatoval, že žalobca sa s najväčšou pravdepodobnosťou dopustil konania (resp. sa na ňom podieľal) spôsobom, ktoré aj v dôsledku použitia kopov voči poškodenému odsúdenému možno posúdiť ako porušenie služobných povinností žalobcom zvlášť hrubým spôsobom. Zabezpečený kamerový záznam tak vyvracia tvrdenia žalobcu o zákonnosti jeho zákroku proti odsúdenému. Hodnovernosť tohto dôkazného prostriedku neznižuje ani fakt, že sa jedná len o obrazový záznam bez zvukovej stopy, ktorá nemá žiaden vplyv na objektivnosť zachytených obrazových záznamov.

5. Správny súd uzavrel, že vzhľadom na uvedené skutočnosti, správne orgány obstarali všetky do úvahy pripadajúce dôkazy, ktoré náležite vyhodnotili a na ich základe riadne ustálili a posúdili skutkový stav v rozsahu potrebnom na rozhodnutie vo veci. Skutkové a právne závery, ku ktorým dospeli správne orgány, majú oporu v obsahu administratívneho spisu, nakoľko správny súd si ich zistenia mohol preveriť oboznámením sa s obsahom samotného kamerového záznamu. Výsledky šetrenia vykonaného prvostupňovým správnym orgánom aj podľa správneho súdu zakladajú dôvodné podozrenie zo spáchania skutku žalobcom, ktorý vzhľadom na preukázané vzniknuté následky možno posúdiť ako porušenie služobnej povinnosti zvlášť hrubým spôsobom. Z tohto dôvodu námietky žalobcu čo do skutkového stavu zisteného v rozpore s obsahom spisu, resp. jeho nenáležite zistenie správny súd nepovažuje za dôvodné. Na správnosti záverov správnych orgánov nemajú vplyv ani skutočnosti, ktoré predchádzali skutku kladenému žalobcovi za vinu a na ktoré poukazoval vo svojej žalobe.

6. Námietku žalobcu, že rozhodnutie orgánu prvého stupňa je nepreskúmateľné z dôvodu neurčenia doby, po ktorú mal byť dočasne pozbavený výkonu štátnej služby, správny súd vyhodnotil ako nedôvodnú, keď z dikcie ustanovenia § 46 zákona č. 73/1998 Z. z. nevyplýva pre správny orgán povinnosť vo výroku rozhodnutia presne uviesť takýto čas trvania dočasného pozbavenia. Zákon stanovil iba maximálnu dobu trvania s tým, že ak by pred jej uplynutím pominuli dôvody, správny orgán by toto pozbavenie výkonu zrušil, a to s poukazom na skutočnosť, že môže trvať len po nevyhnutne potrebnej dobe. Dĺžku tejto doby však nie je možné určiť už pri vydávaní rozhodnutia podľa § 46 zákona č. 73/1998 Z. z. a preto absencia tohto údaju vo výrokovej časti rozhodnutia orgánu prvého stupňa nie je vadou, ktorá by spôsobovala nezákonnosť rozhodnutia. Správny súd sa rovnako nestotožnil s námietkou žalobcu týkajúcou sa znátočnosti napadnutého rozhodnutia, nakoľko dňom skončenia služobného pomeru 25. apríla 2017 muselo skončiť aj jeho dočasné pozbavenie výkonu štátnej služby, keď od právoplatného rozhodnutia o dočasnom pozbavení výkonu štátnej služby závisia platové nároky žalobcu, ktoré zakladajú dôvodnosť vydania napadnutého rozhodnutia žalovaného. To v spojení s prvostupňovým rozhodnutím vytvára právny dôvod na obmedzenie platových pomerov žalobcu, pričom v prípade nevydania preskúmaného rozhodnutia by pri existencii dôvodného podozrenia z porušenia základných povinností príslušníka ZVJS zvlášť hrubým spôsobom nastal stav, keď by si žalobca mohol uplatňovať doplatenie platu do výšky, v akej poberal plat pred 3. októbrom 2017.

7. O trovách konania správny súd rozhodol tak, že úspešnému žalovanému náhradu trov konania nepriznal, nakoľko si ju neuplatnil.

8. Proti rozsudku správneho súdu podal v zákonnej lehote žalobca (sťažovateľ) kasačnú sťažnosť podľa

§ 440 ods. 1 písm. f) a písm. g) S.s.p., v ktorej namietal, že správny súd v konaní alebo pri rozhodovaní porušil zákon tým, že nesprávnym procesným postupom znemožnil účastníkovi konania, aby uskutočnil jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces; a že rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenie veci. Navrhol, aby kasačný súd zmenil napadnutý rozsudok tak, že žalobe vyhovie.

9. V kasačnej sťažnosti sťažovateľ namietal, že už v samotnej žalobe výslovne poukázal na ustanovenie § 46 ods. 6 a ods. 7 zákona č. 73/1998 Z. z. a uviedol, že z týchto zákonných ustanovení vyplýva, že dňom skončenia jeho služobného pomeru musí skončiť aj dočasné pozbavenie výkonu štátnej služby, nakoľko ďalšie trvanie dočasného pozbavenia výkonu štátnej služby nemá žiadne skutkové a ani právne opodstatnenie. Mal za to, že týmito právnymi predpismi sa správny súd neriadil, svoju úvahu oprel len o všeobecný poukaz o údajnom prípadnom doplatení platu, čo však nemá žiadne opodstatnenie v zákone č. 73/1998 Z. z..

10. V pokračovaní kasačnej sťažnosti uviedol, že neporušil žiadnu služobnú povinnosť zvlášť hrubým spôsobom. Zdôraznil, že príslušník ZVJS je povinný po ukončení vychádzky odsúdeného vykonať jeho osobnú prehliadku, preto, ak správny súd vytýka, že príslušník ZVJS bezdôvodne zatlačil odsúdeného Kamila Gorala do priestoru mimo dosahu kamier, pričom dôvod takéhoto zatlačenia nemá byť správneho súdu zrejímavý, jednalo sa zo strany príslušníka o dôvodný a právnymi predpismi predpokladaný postup. Príslušník ZVJS na kamerovom zázname podľa jeho názoru postupoval presne v rámci týchto predpisov. Uviedol, že on odsúdeného nekopal a na miesto incidentu prišiel ako posledný. Ak by boli pravdivé tvrdenia správneho súdu resp. jeho úvahy o podozrení z údajnej protiprávnej činnosti, tak by musel byť priamo za túto činnosť riešený, avšak doposiaľ nie je disciplinárne riešený za predmetnú udalosť. Poukázal, že z obsahu jeho písomného vyjadrenia k oznámeniu o začatí konania z 26. októbra 2016 ako aj z obsahu jeho predošlých záznamov na túto vec sa vzťahujúcich a úradných záznamov spísaných ďalšími príslušníkmi ZVJS prítomnými pri udalosti 3. októbra 2016 vyplýva jednoznačne skutočný priebeh udalosti tak, ako sa stali, keďže tieto boli spísané bezprostredne alebo len s krátkym odstupom od udalosti samotnej. Jeho služobný zákrok bol odôvodnený správaním a útokmi odsúdeného, napadnutím z jeho strany. Pri páde na zem počas zásahu si odsúdený udrel hlavu o zem a upadol do bezvedomia; preto mu poskytol všetku bezprostrednú opateru a privolal nadriadeného a zabezpečil privolanie zdravotnej pomoci. Pokiaľ mu riaditeľ ÚVTOS a ÚVV Ilava v prvostupňovom rozhodnutí vytýka, že z kamerových záznamov má vyplývať podozrenie o umiestnení odsúdeného do priestoru bez dosahu kamier s cieľom fyzického útoku, tak takéto niečo odmieta ako úplne nepodložené. Kamerové záznamy neobsahujú záznam zvuku, a preto úvod incidentu s vulgárnymi útokmi odsúdeného, jeho hulákanie a nepričetné správanie nie je vôbec zachytené. Z iných dôkazných prostriedkov, najmä jeho úradného záznamu a úradných záznamov ďalších príslušníkov ZVJS sú potvrdené tieto slovné výpady zo strany odsúdeného, pretože jeho krik bolo počuť v celej časti ÚVTOS a ÚVV Ilava. Na tieto dôkazy riaditeľ ÚVTOS a ÚVV Ilava a po ňom ani odvolací orgán bez zdôvodnenia žiadnym spôsobom nereagujú. Zdôraznil, že samotný odsúdený bol už v minulosti viackrát disciplinárne riešený či už pre napadnutia spoluodsúdených resp. pokusov o napadnutia príslušníkov ZVJS.

11. Sťažovateľ ďalej uviedol, že riaditeľ ÚVTOS a ÚVV Ilava odôvodnil svoj rozkaz § 46 ods. 1 písm. a) zákona č. 73/1998 Z. z. a žalovaný si uvedené zdôvodnenie prvostupňového rozhodnutia v celom rozsahu osvojil. Poukázal na znenie ust. § 46 ods. 2 zákona č. 73/1998 Z. z. a uviedol, že podľa týchto predpisov správne orgány riadne nepostupovali, keď podľa § 46 ods. 2 zákona č. 73/1998 Z. z. je zrejímavé, že dočasné pozbavenie výkonu štátnej služby je vždy len dočasné, teda personálny rozkaz by mal byť časovo obmedzený. Neuvedenie času jeho trvania nie je možné len prípadným odkazom na § 46 ods. 2 zákona č. 73/1998 Z. z., takéto niečo je neurčité a preto sú prvostupňové rozhodnutie a následne na to aj odvolacie rozhodnutie nepreskúmateľné.

12. Záverom kasačnej sťažnosti sťažovateľ poukázal, že ust. § 46 ods. 1 písm. a) zákona č. 73/1998 Z. z., ktoré svojím znením o porušení služobnej povinnosti zvlášť hrubým spôsobom priamo určuje, aj keď bez výslovnej definície, že sa nejedná o obyčajné porušenie služobných povinností, ale takéto porušenie má mať za následok postup podľa § 52 zákona č. 73/1998 Z. z., teda riešenie veci v rámci

disciplinárneho konania. To potvrdzuje aj ust. § 46 ods. 2 zákona č. 73/1998 Z. z. o pozbavení výkonu štátnej služby len na dobu potrebnú na objasnenie konania. Zdôraznil, že sa nedopustil žiadneho porušenia služobných povinností, preto je použitie § 46 ods. 1 písm. a) zákona č. 73/1998 Z. z. zo strany správnych orgánov bez opory v dokazovaní a použitie tohto právneho predpisu voči nemu je s poukazom na uvedené skutočnosti nepreskúmateľné. Ak správne orgány a po nich aj správny súd takto postupujú a naznačeným spôsobom vyhodnocujú skutkový stav, potom nerozumiem "zosobnieniu" viny za mimoriadnu udalosť práve jemu, keďže na mieste samom nebol len on a odsúdený, ale nachádzal sa tam ďalší príslušník ZVJS, pričom on prišiel na dané miesto ako posledný a nikoho nekopal a ani nevidel kopy inej osoby.

13. Sťažovateľ uzavrel, že jeho služobný zákrok bol odôvodnený správaním odsúdeného - napadnutím príslušníka ZVJS zo strany odsúdeného. Pri páde na zem počas zásahu si odsúdený udrel hlavu o zem a upadol do bezvedomia. Preto menovanému poskytol všetku bezprostrednú opateru a privolal som nadriadeného a zabezpečil privolanie zdravotnej pomoci.

14. Žalovaný vo vyjadrení ku kasačnej sťažnosti odkázal na svoje vyjadrenie k žalobe zo 6. júna 2018; stotožnil sa s argumentáciou súdu a napadnutý rozsudok považoval za vecne, ako aj právne, správny. Mal za to, že sťažovateľ neuvádza žiadne nové skutočnosti, iba opakuje svoje tvrdenia; a navrhol, aby kasačný súd kasačnú sťažnosť ako nedôvodnú zamietol.

15. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj „najvyšší súd“ alebo „kasačný súd“) ako súd kasačný (§ 438 ods. 2 S.s.p.), po zistení, že kasačnú sťažnosť podal včas účastník konania zastúpený v súlade s ustanovením § 449 ods. 1 S.s.p., preskúmal vec a dospel k záveru, že kasačná sťažnosť nie je dôvodná. Rozhodol bez nariadenia pojednávania (§ 455 S.s.p.) s tým, že deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený na úradnej tabuli súdu a na internetovej stránke najvyššieho súdu www.nsud.sk. Rozsudok bol verejne vyhlásený 30. apríla 2020 (§ 137 ods. 4 v spojení s § 452 ods. 1 S.s.p.).

16. Kasačný súd po oboznámení sa s rozsahom a dôvodmi kasačnej sťažnosti proti napadnutému rozsudku Krajského súdu v Trenčíne preskúmal rozsudok správneho súdu, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, skúmal aj napadnuté rozhodnutia žalovaného správneho orgánu a konanie mu predchádzajúce najmä z toho pohľadu, či sa správny súd vysporiadal so všetkými zásadnými námietkami uvedenými v žalobe a z takto vymedzeného rozsahu, či správne posúdil zákonnosť a správnosť napadnutého rozhodnutia žalovaného správneho orgánu. Sťažnostné dôvody kasačný súd zhrnul do dvoch zásadných okruhov, a to námietky skutkové a námietky procesné.

17. Predmetom správneho súdneho prieskumu je rozhodnutie (personálny rozkaz), ktorým bol sťažovateľ dočasne pozbavený výkonu štátnej služby podľa § 46 ods. 1 písm. a) zákona č. 73/1998 Z. z., podľa ktorého sa policajt musí dočasne pozbaviť výkonu štátnej služby, ak by jeho ďalšie ponechanie vo výkone štátnej služby ohrozovalo dôležitý záujem štátnej služby alebo priebeh objasňovania jeho konania a je dôvodne podozrivý, že porušil služobnú povinnosť zvlášť hrubým spôsobom. Porušenie služobnej povinnosti zvlášť hrubým spôsobom malo spočívať v tom, že použitie donucovacích prostriedkov 3. októbra 2016 nebolo realizované v súlade so zákonom č. 73/1998 Z. z..

18. Po preskúmaní napadnutého rozsudku správneho súdu kasačný súd konštatuje, že tento považuje za vecne správny a vyčerpávajúco odôvodnený, pričom vo všeobecnosti naň vo vzťahu k totožným sťažnostným námietkam odkazuje.

19. Ustanovenie § 46 ods. 1 písm. a) zákona č. 73/1998 Z. z. vyžaduje na dočasne pozbavený výkonu štátnej služby policajta kumulatívne splnenie dvoch podmienok, a to dôvodné podozrenie, že policajt porušil služobnú povinnosť zvlášť hrubým spôsobom a skutočnosť, že jeho ďalšie ponechanie vo výkone štátnej služby ohrozovalo dôležitý záujem štátnej služby alebo priebeh objasňovania jeho konania. Kasačný súd v rozsahu kasačných námietok skúmal kumulatívne splnenie uvedených predpokladov a dospel k totožnému záveru, ako správny súd. Opis incidentu, ktorý je podporený videozáznamom podporuje záver žalovaného o dôvodnom podozrení, že sťažovateľ porušil služobnú povinnosť zvlášť hrubým spôsobom - použitie donucovacích prostriedkov nebolo realizované v súlade so zákonom č.

73/1998 Z. z. a zároveň jeho ďalšie ponechanie vo výkone štátnej služby ohrozovalo dôležitý záujem štátnej služby - výkon štátnej služby v súlade so zákonom. Uvedený záver je podporený aj ďalšími obsahovo nadväzujúcimi rozhodnutiami, kedy bol sťažovateľ personálnym rozkazom z 25. apríla 2017 prepustený zo služobného pomeru, práve z dôvodu predmetného porušenia služobných povinností zvlášť hrubým spôsobom.

20. Rozhodnutie o dočasnom pozbavení výkonu štátnej služby policajta je rozhodnutím predbežnej povahy, účelom ktorého je zabezpečiť výkon štátnej služby v súlade so zákonom po dobu nevyhnutne potrebnú na objasnenie jeho konania, najdlhšie však na šesť mesiacov (Túto dobu môže výnimočne predĺžiť minister v prípade, ak je proti policajtovi vedené trestné stíhanie, a to až do jeho právoplatného skončenia. Dočasné pozbavenie výkonu štátnej služby sa prerušuje na čas výkonu väzby policajta.). Rozhodnutie o dočasnom pozbavení výkonu štátnej služby je vykonateľné doručením a jeho súčasťou je aj rozhodnutie úprava služobného platu.

21. Kasačný súd sa stotožňuje s argumentáciou sťažovateľa, že vykonateľnosťou rozhodnutia o prepustení zo služobného pomeru odpadáva dôvod na dočasne pozbavenie výkonu štátnej služby, tzn. skončením služobného pomeru skončilo aj dočasné pozbavenie štátnej služby, avšak preskúmané rozhodnutie je vykonateľné od 26. októbra 2016, tzn. predmetom konania je dočasné pozbavenie výkonu štátnej služby sťažovateľa v období od 26. októbra 2016 do 25. apríla 2017, kedy bol prepustený zo služobného pomeru, a od čoho sa odvíjajú jeho platové nároky. Skutočnosť, že s účinnosťou od 25. apríla 2017 dočasné pozbavenie štátnej služby skončilo, nemá na správnosť a zákonnosť preskúmaného rozhodnutia žiaden vplyv.

22. Vznesené kasačné námietky, tak skutkové, ako aj procesné, neboli spôsobilé na zmenu, alebo zrušenie napadnutého rozsudku, preto kasačný súd kasačnú sťažnosť žalobcu ako nedôvodnú zamietol podľa § 461 S.s.p..

23. O trovách kasačného konania rozhodol kasačný súd podľa § 467 ods. 1 S.s.p. a contrario k §§ 167 ods. 1 a 168 S.s.p., tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov kasačného konania, pretože žalobca nebol v kasačnom konaní úspešný a v prípade žalovaného nedošlo k naplneniu predpokladu obsiahnutého v ust. § 168 S.s.p..

24. Toto rozhodnutie prijal Najvyšší súd Slovenskej republiky ako kasačný súd v pomere hlasov 3:0 (§ 139 ods. 4 k § 463 S.s.p.).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu opravný prostriedok nie je prípustný.